

Bratia a sestry,

v prečítanom podobenstve pán odchádza na cesty. Pred odchodom zveril svojim sluhom svoj majetok. Rovnako Pán Ježiš Kristus, pred tým ako vstúpil na nebesá, zavolať si svojich učeníkov a poveril ich tým, aby išli a kázali evanjelium, aby sa ďalší mohli stať Ježišovými učeníkmi. Tiež im zaslúbil Ducha radcu, ktorý bude s nimi až do Jeho druhého príchodu.

Aj nás Kristus poveruje službou. Zo svojej milosti nám dal do srdca vieru. Urobil z nás svojich učeníkov a my máme naplno využívať to, čím nás obdaril. Sluhom bolo zverené to, čo patrí pánovi. Všetko, čo máme, pochádza z Božej ruky. Boh je na počiatku všetkého, čo sme dostali. Pán stojí na začiatku každej našej práce. Bohu máme ďakovať aj za to, čo sme urobili vlastnými rukami. V žalmoch je napísané, že *ak Hospodin nestavia dom, márne sa namáhajú stavitelia*. (Ž 127, 1) Keď Boh niečo nepožehná, človeku je zbytočné sa o to usilovať. Ďakujme Bohu za všetko, nielen za to, čo sme si nemohli sami zadovážiť, napr. niečo s čím sme sa narodili, ale ďakujme aj za to, čo sme sami dosiahli. Ako je aj napísané: *Za všetko ďakujte, lebo taká je Božia vôľa pri vás v Kristovi Ježišovi*. (2 Tes 5, 18)

Každému sluhovi bol zverený rozdielny počet hrivien, a to podľa ich schopností. Nie je dôležitý počet hrivien, ale to, že im to dal Pán, a to, ako s tým oni sami naložili. O niečom podobnom čítame aj v podobenstve o rozsievачovi, kde zrno, ktoré padlo do úrodnej pôdy donieslo úrodu, jedno stonásobnú, iné šesťdesiatnásobnú, a zase iné tridsaťnásobnú. Nie je dôležité, aká veľká bola tá úroda, ale dôležité je to, že bola a že bola taká, ako mala byť. Boh každému človeku zveril toľko, koľko uznal za vhodné a každý má byť verný nad tým, čo mu bolo zverené. Pred Bohom nikto nemôže povedať, že to bolo nad jeho sily. Boh nie je škodoradostný. Nedáva nám roboty nad naše sily, aby sa nás potom mohol spýtať, prečo sme to nestihli. Boh nás pozná úplne a dokonale. Vie, čo zvládneme a čo už nie. Rovnako Boh nedopustí, aby sme boli pokúšaní nad svoje možnosti. Aj keď Boh dopustí skúšky, nikdy to nie je nad naše možnosti. Boh je s nami a dáva silu zvládnuť to, čo by človek sám nedokázal.

V podobenstve pán rozdal sluhom hrivny zo svojho majetku. Prvý sluha dostal päť hrivien, druhý dva a tretí jednu hrivnu. Prví dvaja sluhovia s hrivnami začali podnikat' a získali rovnaký počet hrivien, aký im bol na začiatku zverený. Posledný sluha však to, čo dostal, zakopal.

Po dlhom čase pán prichádza a účtuje s nimi. Všetci sluhovia mali dost' času, aby vykonali to, čo mali, aby sa postarali o to, čo im bolo zverené. Pán prichádza a účtuje s nimi. Pán Ježiš Kristus bude tiež pri svojom druhom príchode účtovať. Na konci vekov sa každý z nás postaví pred súdnou stolicou Božou. Na poslednom súde nás nezachráni to, ako sme žili, ale milosť Kristova. To neznamená, že keď máme ospravedlnenie v Kristovi, tak potom si môžeme žiť, tak ako chceme.

Nebudeme zachránení pre naše skutky, ale naše skutky majú byť potvrdením viery a jej vonkajším prejavom. Sú to skutky viery a môžeme ich konať z Božej milosti. Nie preto, aby sme si niečo zaslúžili, ale preto, že už sme niečo dostali. V Kristovi sme ospravedlnení, a preto máme žiť tak, ako to od nás žiada náš Pán, ako o tom čítame v Písme svätom.

Dvaja sluhovia, ktorí nezaháľali, ale usilovne konali svoju prácu a využívali to, čo im bolo zverené, sú Pánom pochválení a vchádzajú v radosť svojho pána. Za odmenu môžu byť tam, kde je pán. V Evanjeliu podľa Jána hovorí Ježiš učeníkom, že odchádza, aby nám pripravil miesto a keď príde, tak ich vezme k sebe. (Jn 14) Raz budeme tam, kde je náš Záchranca. Božie kráľovstvo nie je možné opísať, pretože naše slová sú na to nepostačujúce. To najlepšie, čo si vieme predstaviť, sa ani zďaleka nepribližuje k tomu, čo pre nás pripravil náš Pán a Boh. V 1. liste do Korintu je napísané: *Ani oko nevidelo, ani ucho nepočulo, ani do srdca človeka nevstúpilo, čo Pán Boh pripravil tým, ktorí ho milujú.* (2, 9) Sluhom bol zverený rozdielny počet hrivien, ale odmena je rovnaká pre tých, ktorí boli verní v tom, nad čím boli ustanovení. Sú označení ako dobrí a verní.

Tretí sluha vedel o Pánovi, že je prísny, že žne tam, kde nerozsieval, a preto mu prináša naspäť jeho hrivnu, ktorú mal v bezpečí ukrytú, aby sa s ňou nič nestalo. Na prvý pohľad by sa mohlo zdať, že konanie tretieho sluhu, je veľmi rozumné. Nechce hazardovať s cudzím majetkom, a preto ho ukrýva a nakoniec vracia presne to, čo dostal.

Jeho pán to vidí inak. Pán o sebe hovorí, že naozaj žne tam, kde nesial. Sluha je označený ako zlý, lenivý a neužitočný. Sám pán mu hovorí o krajnej možnosti, ako sa mohol zachovať. Keď už s tým sám nič neurobil, tak to mohol prenechať druhým. Bola to jedna z možností. Mal dať hrivnu peňažníkom a pán by si ju potom vyzdvihol aj s úrokmi. Niečo málo by tá hrivna vyniesla. Aj sluha by bol kľudný, že sa nestratí. Prísnemu pánovi, ktorého sa bojí, by hrivnu vrátil naspäť spolu s tým, čo si zarobila. Do opozície sú tu postavené správne konanie a ustrašená nečinnosť. Sluha neurobil nič. Nebol verný ani nad tým málo, čo mu bolo zverené. Nemá preto nič a je vyhodенý do vonkajšej tmy.

Celé podobenstvo nás nabáda k tomu, aby sme príchod nášho Pána Ježiša Krista očakávali verne, a to, aby sme využívali to, čo nám Pán Boh dal. Každý z nás je iný. Každý z nás môže mať nadanie na niečo iné. V podobenstve neide iba o nejaké nadanie, ale o to, aby sme verne žili tu na zemi. Naše očakávanie je spojené s tým, že budeme robiť to, čo od nás Pán Boh očakáva. Všetko, čo máme, máme využívať k tomu, aby sa evanjelium mohlo šíriť po celej zemi a aby sme si navzájom pomáhali. Dobré to vystihujú Ježišove slová o svieci, ktorú, keď zapália, tak ju neskryjú, aby z nej nemal nikto úžitok, ale naopak postaví ju na svietnik, aby svietila všetkým v dome. (Mt 5, 15) Žime preto tak, aby sme svojimi skutkami oslávili všemohúceho Boha. Dôverujme trojjedinému Bohu a čiňme skutky viery, ktoré sú k prospechu a blahu iných. Amen.

Vypočujme si slová vyslania, ako sú napísané v Liste Efezským v 5. k.:

„Prísne teda dbajte, ako obcujete, nie ako nemúdri, ale ako múdri. Vykupujte čas, lebo dni sú zlé. Preto nebuďte nerozumní, ale rozumejte, čo je vôľa Pánova.“

Milosť nášho Pána Ježiša Krista, láska Božia a účasť Duchu Svätého so všetkými vami. Amen.